

ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΣ ΕΝΑΤΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ — ΙΟΥΝΙΟΣ

1946

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ Α.Ε.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ"

39 — ΤΣΟΡΤΣΙΑ — 38

ΑΘΗΝΑΙ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ο Δημήτριος Καπετανάκης γεννήθηκε στην Σμύρνη, στις 20 Ιανουαρίου 1912. Ο πατέρας του, Απόστολος, από την Ζαγορά του Βόλου, ήταν γιατρός στην Σμύρνη και πέθανε από έλκος τον Μάιο του 1922. Η μητέρα του Αριάδνη ύστερα από τον θάνατο του άντρα της στάθηκε άγρυπνη και άφροισιωμένη στην ανατροφή των τριών παιδιών της, στον Δήμη της όμως (όπως έλεγαν τον Δημήτριο οι συγγενείς του και οι φίλοι του) είχε ιδιαίτερη στοργή και αγάπη.

Ο Δήμης έπηγε για πρώτη φορά στο σχολείο σε ηλικία 6 χρονών, στη Σμύρνη. Από τότε έδειξε την αγάπη του για την μελέτη. Η καταστροφή και η φωτιά της Σμύρνης το φθινόπωρο του 1922, που την έζησε δεκατρείς ολόκληρες μέρες, μέρες γεμάτες αγωνία και φόβους, φαίνεται πως επίδρασαν πολύ και στην κατοπινή του ζωή. Τότε μαζί με την οικογένειά του έφυγε από την Σμύρνη και εγκαταστάθηκε οριστικά στην Αθήνα. Εκεί γράφτηκε στην σχολή Κωνσταντινίδη μέχρι το 1924 όποτε μεταγράφη στο Πρότυπο Κλασικό Γυμνάσιο (Βαρβάκειο), όπου και έτελειωσε τις γυμνασιακές του σπουδές με γυμνασιάρχη και καθηγητή του τον Δημήτριο Γουδή. Γράφτηκε στη Νομική Σχολή, χωρίς ό ίδιος να το θέλη, από την επίδραση του θείου του Νικολάου Καπετανάκη που τότε ήταν εκπαιδευτικός σύμβουλος και που έβλεπε στον Δήμη έναν δυνατό ρωμαντισμό γεμάτων ιδέες που τον εφόβιζαν και γι' αυτό ζητούσε να του δώσει κάτι το πιο θετικό για τη ζωή του. Στην Νομική Σχολή που γράφτηκε παρακολούθησε με ένθουσιασμό τα μαθήματα του Παναγιώτη Κανελλόπουλου και του Κωνσταντίνου Τσάτσου, υπήρξε μέλος του «Φιλολογικού κύκλου» του Ιωάννου Συκουτρή, συνδέθηκε επίσης με τους Ιωάννη Θεοδωρακόπουλο και Θεμιστοκλή Τσάτσο. Φίλοι του μέσα στο Πανεπιστήμιο ήταν οι κ. Κ. Δεσποτόπουλος, Ν. Καράμπελας, Κ. Ζαΐμης, Τ. Παπαληγούρας και Βασ. Λαούρδας. Στο φιλοσοφικό φροντιστήριο των κ. Π. Κανελλόπουλου και στον «Φιλολογικό κύκλο» του Ιωάννου Συκουτρή παρουσίασε πολλές εργασίες του και όταν τελείωσε το Πανεπιστήμιο και όταν γύρισε από την Γερμανία. Για την Νομική Σχολή του Πανεπιστη-

μίου Αθηνών είχε ετοιμάσει την μελέτη του «Από τον άγωνα του ψυχικώς μόνου» ως διδακτορική διατριβή, του συνεστήθη όμως να μην την υποβάλει, γιατί δεν θεωρήθηκε ως ειδικά επιστημονική. Λίγο αργότερα έχασε, χάρις σε παρασκηνιακές ενέργειες, μιάν υποτροφία.

Τό 1934 έφυγε στο Heidelberg για να σπουδάσει κοινωνιολογία, που την είχε αγαπήσει πολύ από τα μαθήματα του διδασκάλου του Π. Κανελλόπουλου. Εκεί συνδέθηκε με λογοτεχνικούς και φιλοσοφικούς κύκλους, ιδιαίτέρως δέ με τον Karl Jaspers (που για χάρη του «Έλληνα μαθητή του επέτρεψε να μεταφρασθεί Έλληνικά, προτού κυκλοφορήσει Γερμανικά, ένα κεφάλαιο από το βιβλίο του για τον Nietzsche) και με τον Rudolf Fahrner, μαθητή του Jaspers. Στον Fahrner ο Καπετανάκης αφιέρωσε την μελέτη του «Μυθολογία του Ωραίου».

Στο Heidelberg έμεινε τέσσερα εξάμηνα και τελικά αναγορεύθηκε διδάκτωρ με την διατριβή του «Liebe und Zeit».

Γύρισε στην Αθήνα τον Αύγουστο του 1936 και έδωσε μιá σειρά μαθημάτων στον φιλολογικό σύλλογο «Άσκραϊος» γύρω από την Αισθητική και την ύποστασιακή φιλοσοφία. Ο ίδιος επίσης ώργάνωσε στον «Άσκραϊο» και το φιλολογικό μνημόσυνο του Ιωάννου Συκουτρή, τον Οκτώβριο του 1937 με όμιλητές τους κ. Μαρινάτο, Καραντώνη και Τέλλον Άγρα.

Τόν Ιούλιο του 1939 ή Έλληνοαγγλική Έπιτροπή του British Council (στην όποϊαν συμμετείχε και ό κ. Παντελής Πρεβελάκης) τον εξέλεξε ως πρώτον ύπότροφο για ευρύτερες σπουδές στην Άγγλία, στο Πανεπιστήμιο του Cambridge. Εκεί, αφού συνεπλήρωσε τριετία σπουδών, εργάστηκε στο γραφείο Τύπου της Έλληνικής Πρεσβείας στο Λονδίνο. Δημοσίευσε μελέτες και ποιήματά του στα μεγαλύτερα φιλολογικά περιοδικά της Άγγλιας, συνδέθηκε με δεσμούς στενοούς προσωπικής φιλίας με τον John Lehman, την Edith Sitwell, τον William Plomer και την de Zoete, έδωσε δέ αρκετές διαλέξεις σε κολλέγια και σε Πανεπιστήμια για την Ελλάδα.

Μιά όμως ανίατη άρρώστια, ή λευχαιμία, που τον είχε προσβάλει ύπουλα από τό 1942, έφερε τό θάνατό του σ' ένα νοσοκομείο του Λονδίνου, την 9 Μαρτίου 1944.

Ι. ΚΑΠ.

